

9:30-41 Gaal's Demise

1. Radak to Shoftim 9:36

צחק בו ואמר לו דרך לעג "אינם אנשים, אלא צל ההרים ידמה לך כאנשים."

He laughed at him, mocking, "They aren't people; the mountain shadows just look like people to you."

2. Radak to Shoftim 9:31

כמו שיקרא "מצור" כשצרים את העיר מבחוץ ולא יוכל אדם לצאת ממנה, כן נקרא "מצור" כששומרים את העיר שלא יכנס אדם בה מבחוץ...

As it is called a *matzor* when they besiege a city from outside and no one can leave it, so it is called a *matzor* when they guard the city so that no one can enter from outside...

3. Malbim to Shoftim 9:31-33

הודיעהו כי הסכימו ביניהם לצאת למחר בבקר לצור על עיר ארומה... יעץ בחכמה שיקום בלילה ויארב עליהם בשדה... ובבקר השכם יפשוט על עיר שכם, כי געל ואנשי החיל יוצאים אליך לתרמה, ולא יהיו בעיר ובקל תכבוש את העיר.

He told him that they had decided among themselves to go out on the next morning to besiege the city of Arumah... He wisely advised [Avimelech] to rise at night and lay an ambush for them in the field... And early in the morning he could attack the city of Shechem. Gaal and his forces will go out to you to Tarmah, and no one will be in the city, and you will be able to conquer it easily.

4. Malbim to Shoftim 9:35-36

וכן היה שגעל יצא עם אנשי שכם בעלות השחר ללכת לתרמה, אבל לא הלך תיכף רק עמד עם אנשיו בפתח שער העיר לסדר מחנהו, ובתוך כך קם אבימלך מן המארב כי חשב שגעל כבר יצא לדרכו והוא בשדה. וירא געל ויאמר הנה עם יורד, ועי"כ לא התרחק מן השער, וזבול רצה להטעותו שהוא צל ההרים:

And so it was: Gaal went out with the people of Shechem at first light, to go to Tarmah, but he did not go immediately. He only stood with his men at the entrance of the city, to arrange his camp. In that time, Avimelech rose from the ambush, thinking that Gaal had already gone on his way and was in the field. And Gaal saw and said, "A nation is descending," and so he did not leave the gate. Zevul wished to trick him into thinking that it was mountain shadow.

5. Malbim to Shoftim 9:38-40

אז נסה זבול להעתיקו מן העיר ע"י שיצית בלבו אש הנצוח, א"ל, א] אם תשוב לעיר תהיה לבוז, כי איה אפוא פיד... ואדם המעלה צריך לשמור מוצא שפתיו. ב] הלא זה העם אשר מאסתה בו, וכאין נחשב אצלך, ולמה תירא עתה להלחם בו.

Then Zevul tried to get him out of the city, by kindling the fire of victory in his heart. He said to him: 1) If you will return to the city you will be mocked, for where is your mouth now... And a man of stature must guard his words. 2) Isn't this the nation you degraded, they mean nothing to you, why do you fear to fight them now?

6. Ralbag to Shoftim 9:41

ידמה שעשה זה בחכמה גם עם שונאי אבימלך בשאמר להם כי הוא סבב כל הרעה הזאת לשכם ולזה הסכימו עמו לגרשו מן העיר או היה זה עם יד הנמשכים עם אבימלך מעיר שכם:

It appears that [Zevul] did this wisely with Avimelech's enemies, too, telling them that [Gaal] had caused all of this trouble for Shechem. They agreed with him, to expel [Gaal] from the city. Or, he did this with those who had followed Avimelech in Shechem.

9:42-49 The Punishment of Shechem

7. Prof. Yehuda Elitzur, Daat Mikra Shoftim 9:46

היה זה – כפי שמלמדות החפירות – בנין איתן שעבי קירותיו כחמשה מטרים ופתחו נתון בין שני בחנים חזקים.

This was – as we see from excavations – a strong structure, with walls about five metres thick, and its entrance placed between two strong watchtowers.

8. Midrash Tanchuma Vayera 28

א"ל הקב"ה לאבימלך בן גדעון: רשע! ראה כבוד שעשה אבימלך לאברהם, ואתה עמדת והרגת את אחיך שבעים איש על אבן אחת! אוי לאותו האיש! וכן אמר שלמה "חופר גומץ בו יפול" (קהלת י ח), לפיכך אף הוא לא נהרג אלא באבן.

Gd said to Avimelech, son of Gidon: Wicked one! See the honour which Avimelech gave Avraham, and you stood up and killed your brothers, seventy men on one stone?! Woe to that man! And so Shlomo said (Kohelet 10:8), "The one who digs a hole will fall into it." Therefore, he was killed only with a stone.

9. Ralbag to Shoftim 10, Lesson 21

להודיע שראוי לנלחמים שישמרו מהתקרב למקום שיתכן שיקרה להם בו נזק, עם היות הנלחמים עמם מעטי המספר וחלשים. והמשל שאם יקרבו אנשי החיל למגדל הגבוה, יקל לאשר במגדל - ואם הם מעטי המספר וחלשים - להזיק להם, אם ברמותם עליהם אבנים גדולות אם בזולת זה מהדברים שיתכן שיזיקום בהם. ולזה הוא מתנאי המלחמה שתהיה במקום הראוי ובעת הראוי ועם מי שראוי ובאופן הראוי ובשיעור הראוי.

This teaches that fighters should keep their distance from a place from which they could be harmed, even if those with whom they are fighting are small in number and weak. For example: If soldiers draw close to a tall fortress, it will be easy for those in the fortress – even if they are small in number and weak – to harm them, whether by throwing large stones down on them or through some other tactic of those which could harm them. Therefore, one of the rules of war is that it should be in the right place, in the right time, with the right party, in the right way, and in the right measure.

10. Abarbanel to Shoftim 9:54

וזה באמת סכלות גדול היה אליו, כי קלון אשה הרגתהו אינו כי אם בהיותו נלחם בשדה עם אשה יד ליד לא ינקה כי תגבר עליו האשה בכחה, אבל כאשר מן המגדל ישליכו אבן על ראשו, מה לנו שיהיה אשה או איש ומה הקלון אשר בזה?

In truth, this was great folly for him. The shame of a woman having killed him is only where he fights with a woman in the field, hand-to-hand he will not be exonerated (a play on Mishlei 16:5) when a woman triumphs over him with her strength. But when they throw a stone on his head from a fortress, who cares whether this is a woman or man, and what shame is there in it?